

Inklusion uden værktøjer bliver til eksklusion

Af Morten Skjelmose, Byråds kandidat for Venstre

Inklusion uden værktøjer bliver til eksklusion

Vi er ved at tabe for mange børn i folkeskolen. Ikke fordi de er "svære", og **ikke** fordi lærerne svigter. Tværtimod: Lærere og pædagoger løfter mere, end rammerne kan bære. Problemet er, at vi har lavet inklusion uden tid, redskaber og tydelig retning. Når et barn med en diagnose mistrives, rammer det hele klassen: mere uro, mindre læring. Det kan vi gøre bedre.

Løsningen er ikke at sende børn ud. Løsningen er at gøre klassen stærkere: ro, tydelige rammer – og to voksne i timerne. Med to voksne kan den ene undervise, mens den anden hjælper og griber konflikter, før de vokser. Det gavner alle.

Lærerne skal mærke, at vi står sammen: mindre bureaukrati, tid til forberedelse, efteruddannelse i specialpædagogik og faste co-teaching-makkerpar.

Skoleledelse og skolebestyrelse er nøglen.

- Ledelsen skal sætte retning: sikre to-voksen-timer, beskytte forberedelsestiden og bruge data om trivsel, fravær og uro til hurtige justeringer.
- Skolebestyrelsen skal bakke op lokalt: vedtage principper for ro, forældresamarbejde og mellemformer, og holde fokus på arbejdsmiljø og elevtrivsel – ikke på nye projekter for projektets skyld.
- Begge skal have **mandat og midler** til at prioritere det, der virker – og skære det fra, der ikke gør.

Tre ting vi kan gøre nu:

1. Færre elever hvor behovet er størst og faste **to-voksen**-timer i indskolingen.
2. Hurtig hjælp: fra bekymring til plan på maks. otte uger. Én fast kontaktperson pr. barn.
3. Fleksible mellemformer 6–10 timer om ugen – uden at melde barnet ud af klassen.

Finansiering: Skær ned på **midlertidige puljer** og giv **varige midler** direkte til skolerne. Det er dyrere at lade være.

Inklusion skal give børnene en plads i fællesskabet – og lærerne, ledelsen og bestyrelsen ordentlige vilkår til at lykkes. Så får vi ro, trivsel og bedre resultater for alle.